

HET KIJK OP DE WIJK SPEL

Toelichting op het verhaal van Carla – haar zus Truus

“Ja, onze Carla is mijn steun en toeverlaat. We kunnen elkaar helaas niet meer bezoeken, want we rijden allebei geen auto meer, maar we bellen iedere dag. Je zou denken dat we elkaar niets meer te vertellen hebben, maar jawel hoor, we hebben genoeg om te bespreken.

Vroeger kwam ik veel bij Carla en Theo thuis; het was echt een zoete inval. Iedereen was altijd welkom en kon altijd blijven eten. En Carla dat is een echte kokkin, ze genoot ervan als de hele tafel vol zat. Robbertje kon ook altijd vriendjes meenemen, en dat deed hij ook altijd. Iedereen wilde wel langskomen. Ik heb het idee dat ze nu al die mensen om zich heen mist. Dat even binnenwippen voor een kopje koffie.

Nu ook Theo is opgenomen, is het wel heel stil in huis. Ik zeg zo vaak dat ze hulp moet vragen, maar dat zit er niet in. Ze wil niemand tot last zijn. En zeker nu Robbert in het buitenland woont, zijn er niet veel mensen meer die binnenwippen, dat mist ze. Ze vond het vreselijk toen hij is verhuisd maar ja, je wil je kinderen ook niet tegenhouden. Toen was Theo ook nog goed en hadden ze samen een goed leven. Maar nu herkent hij Car. Eigenlijk niet meer. Zo verdrietig om iemand zo te zien.”